

Rububiyet-i amme ubudiyet-i külliye ister. Cümlesini açıklar mısınız ?

“Rububiyet-i amme ubudiyet-i külliye ister.” Cümlesini bütün varlık alemi için de kendi nefsimiz itibariyle de düşebiliriz. Kainatta her varlık nasıl bir terbiyeden geçmişse ve bu terbiyeye ne gibi bir görev terettüp ediyorsa bunu eksiksiz olarak yerine getirir. Güneşin ışık vermesinden, arının bal vermesine meyve ağacının meyve vermesine kadar bu gerçeğin sayısız delilleri vardır. Allah Rabbü'l- alemîn'dir ve Onun rububiyet-i külliyesine karşı bütün alemler de bir ubudiyet-i külliye içindedirler.

Kainatın bir küçük misali olan insanın da hem bedeninde hem ruhunda farklı terbiyeler icra edilmiştir. Hafızanın terbiyesi başka, aklın, hayalin terbiyeleri daha başkadır. Bedende de her organ ayrı bir terbiyeden geçmiş ve görevini en güzel şekilde yapacak hale sokulmuştur. Bunu idrak eden, insan bütün bu duygularını ve organlarını yaratılış gayelerinde kullanmakla külli bir ubudiyet yapar.

Rububiyet'in ubudiyeti gerektirmesinin sayısız örnekleri vardır. Babanın evladı terbiyesi , öğretmenin talebeyi terbiye etmesi, müşşidin müridini manen terbiye etmesi, ustanın çırağını terbiye etmesi hep itaati netice verirler.

Aynen öyle de, Allah'ın kainatı yoktan yaratıp kemal noktasına kadar terbiyesi de kulluk ve ubudiyeti icab ettirir.

İşin fitri olan şekli budur. Yani ubudiyet rububiyete karşı fitri bir mukabeledir.